

Unitățile agricole de stat, centre puternice ale producției moderne

Măsurile adoptate săptămîna trecută de către Plenara Comitetului Central al Partidului au o însemnătate deosebită. Pe baza Hotărîrii Plenarei, unitățile agricole de stat, al căror rol e deosebit de important în dezvoltarea agriculturii noastre socialiste și care au devenit mari furnizoare de produse agricole pentru nevoile interne și pentru export, se vor dezvolta în continuare pe o treaptă superioară făcînd ca, în scurtă vreme, ele să devină centre puternice ale producției moderne, de mare randament și exemplu de organizare științifică pentru întreaga agricultură socialistă.

Judicioasa analiză privind activitatea gospodăriilor agricole de stat a scos în evidență faptul că, în aceste unități, cu toate rezultatele obținute, există încă mari rezerve care nu au fost puse în valoare, că în timp ce unele au realizat producții pe măsura înzestrării lor tehnice și materiale, altele au bătut pasul pe loc în privința rentabilității și organizării muncii. Ceea ce se subliniază în mod deosebit în Hotărîrea Plenarei este necesitatea ridicării eficienței economice a tuturor unităților agricole de stat, a sectoarelor de producție ale acestora. Aceasta înseamnă

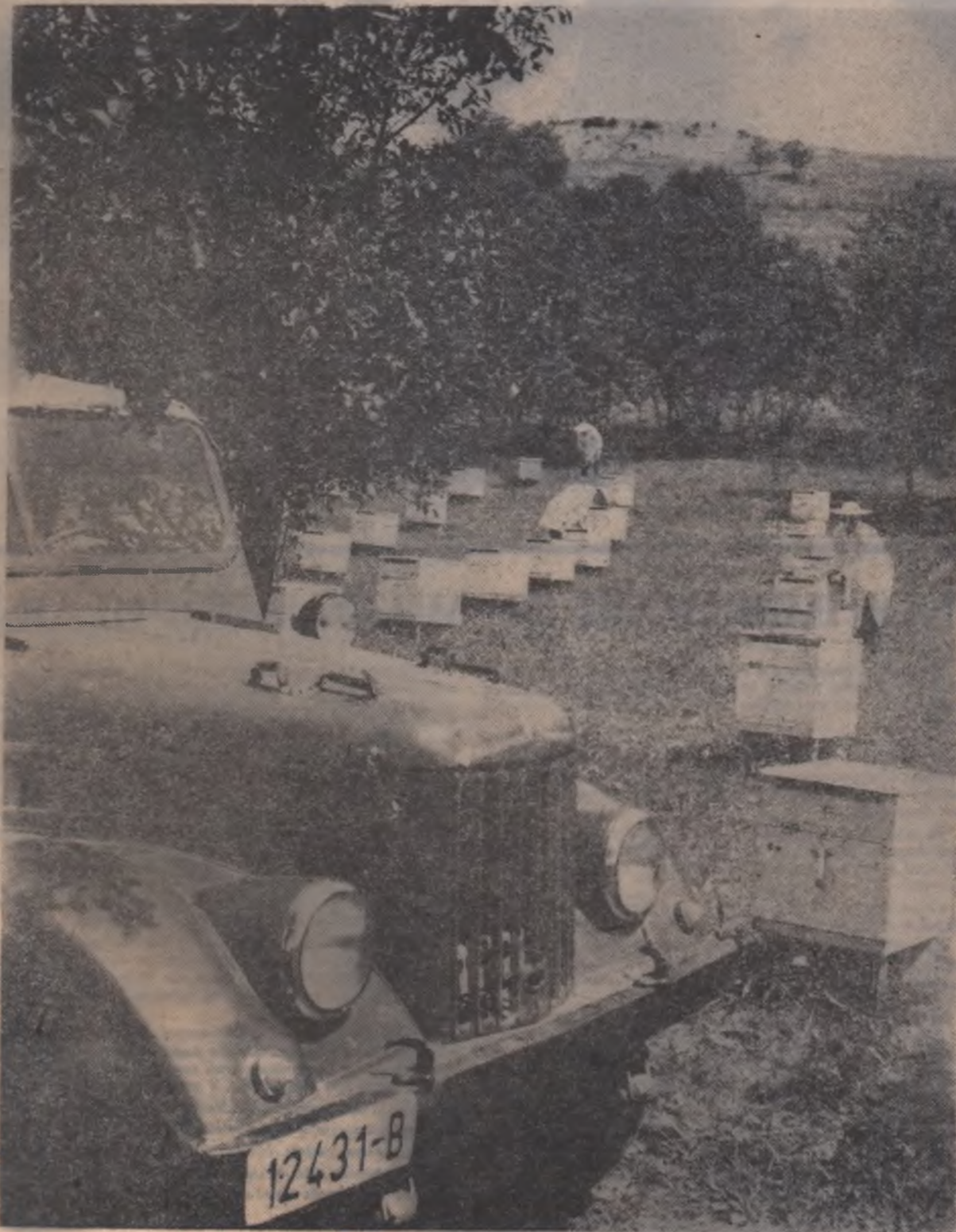
sporirea producției de cereale, carne, lapte, legume, fructe și alte produse agroalimentare, potrivit posibilităților reale ale unității și în același timp reducerea cheltuielilor materiale și de muncă.

Pentru realizarea acestor obiective, Hotărîrea Plenarei dă numeroase și cuprinzătoare indicații științifice realiste, izvorite din cunoașterea aprofundată a situației existente în unitățile de stat și care corespund cerințelor obiective. Astfel va fi continuată într-un ritm susținut acțiunea de profilare și specializare a unităților agricole de stat; întocmirea planurilor de producție și economic-financiar se va face de către fiecare unitate în parte, în funcție de condițiile și posibilitățile concrete; va fi simplificată finanțarea și creditarea activității de producție și a investițiilor; va fi lichidat sistemul birocratic de evidență; va fi interzisă sustragerea specialiștilor și a celorlalți lucrători din unitățile agricole de stat de la activitatea productivă. Toate acestea, ca și stabilirea salarizării și premiei, a venitului întregului personal în raport cu producțiile și beneficiile obținute vor duce, fără îndoială, la lărgirea atribuțiilor, a competențelor și răspunderii celor care lucrează în producție.

Potrivit noilor forme de organizare ce se vor aplica, ferma agricolă va fi unitatea economică de producție de bază. Ea va fi profilată fie în sectorul vegetal, fie în cel al creșterii animalelor pe un număr limitat de ramuri de producție. Înzestrată cu inventarul tehnic necesar, dispunînd de mijloace financiare, ferma agricolă va lucra ca unitate de sine stătătoare.

Un rol important în agricultura de stat îl vor avea întreprinderile agricole de stat care vor conduce și îndruma mai multe ferme apropiate din punct de vedere teritorial, vor acționa pentru introducerea tehnologiilor noi în producția agricolă, aprovizionarea tehnicomaterială, valorificarea produselor fermelor, asigurînd un control permanent asupra modului în care acestea exploatează mijloacele de producție de care dispun, în scopul sporirii continue a producției și reducerii cheltuielilor; folosirea chibzuită și păstrarea bunurilor. În ansamblul măsurilor stabilite de Plenară, un loc important îl ocupă indicațiile privitoare la răspunderea personală față de soarta producției și rezultatele economice ale unităților respective, și măsurile pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și viață ale lucrătorilor din ferme și întreprinderi. Aceste indicații vor deschide cîmp larg de manifestare a inițiativei creatoare, creează condiții pentru soluționarea operativă cu maximum de randament a multiplelor probleme ale producției.

Măsurile adoptate de Plenară privind îmbunătățirea conducerii, planificării, finanțării și organizării gospodăriilor agricole de stat prezintă o importanță deosebită și pentru cooperativele agricole de producție. Acestea vor avea posibilitatea să învețe din experiența fermelor agricole multe lucruri folositoare în activitatea lor. Fermele agricole vor sluji drept model de organizare superioară a producției, de aplicare a tehnologiei înaintate, de bună gospodărire și folosire a fondurilor, a mașinilor și utilajelor, în ultimă instanță, școală a înaltei productivități și fără îndoială că studiînd cu atenție acest document de excepțională însemnătate, consiliile de conducere ale C.A.P., brigadierii și toți membrii cooperativei își vor îmbogăți cunoștințele trăgînd maximum de învățăminte pentru activitatea lor.

Primăvară în Stațiunea apicolă Sighișoara

LA NIVELUL CERINTELOR SATULUI CONTEMPORAN

tul de activitate; mai mult n-a fost chip, așa că a trebuit să ne descurcăm singuri. Nu știm cât de des își primește oaspeții la cămin în acest fel, dar ne întrebăm de ce prestigiu se poate bucura printre consăteni procedind așa?

La prima vedere, caietul cu majoritatea rubricilor zilnice din ultimele luni completate pare să demonstreze o activitate susținută. La o lectură mai atentă însă, eliminând audițiile radio și viziunile programelor de televiziune — care nu numai că sînt trecute în mod nejustificat în respectivul caiet, dar constituie și „partea leului” din activitatea căminului — constăți că rămii cu mult prea puțin.

La Voșlobeni (Gheorghieni), comitetul executiv al sfatului popular comunal a analizat de mai multe ori slaba activitate culturală din comună. Dar vreo preocupare mai substanțială din partea sfatului nu se vede; nu se văd nici roadele acestor „analize”. Din contră, dacă ar fi să judecăm după comportarea la actualul concurs al formațiilor artistice de amatori, se pare că în cel mai bun caz nivelul activității cultural-artistice din comună e „staționar”. Eterna scuză a tovarășei Maria Frenț, directoarea căminului: „Nu sînt oameni în comună”, adică nu există localnici capabili de a sprijini căminul (mulți tineri lucrează la Gheorghieni etc.) — nu poate ține loc de activitate

culturală. Mai ales că atunci cînd există trageri de inimă se văd și unele rezultate. Expoziția de artă populară deschisă în aceste zile la cămin (realizată cu sprijinul comisiei de femei, responsabilă Ana Tinca) o probează.

Și în regiunea Bacău, alături de cămine ca Moldovenii (Roman), Negrești (Piatra Neamț) și altele, ale căror manifestări orientate spre problemele vitale de educație, de producție, adună un mare număr de cooperatori, există și cămine unde se muncește sporadic și unde se neglijează preocupările participanților. Comunele: Nicolae Bălcescu (director Gh. Munteanu) și Bogdănești (director Petru Sticlaru) ca să dăm numai două exemple. La acesta din urmă a spune că se muncește sporadic e încă o expresie prea blîndă. Și asta deși există 18 intelectuali la centru și o veche tradiție a formațiilor artistice.

Numărul formațiilor înscrise în cel de al VIII-lea Concurs în regiunea Mureș-Autonomă Maghiară a scăzut. Dar nu acest fapt ni se pare a fi îngrijorător. (Dacă s-a renunțat la unele formații organizate ad-hoc ce-și desfășoară activitatea numai în perioadele concursurilor, nu e rău). Păcat însă că nu concurează, din cauză că s-au dizolvat, formații vechi și de renume, deținătoarele unor locuri de onoare în diferite întreceri: dansatorii din Săcalul de Pădure, cei din

Logig, corul din Solovăstru (Reghin), iar în unele locuri pregătirea a fost făcută în pripă, la un nivel scăzut artistic, mai ales în ceea ce privește brigăzile artistice de agitație. Unele brigăzi artistice nu cunosc nici textul. Multe din formațiile corale se prezintă cu aceleași repertorii vechi, iar unele sînt formate din elevi. Eforturile cadrelor didactice ce îndeplinesc munca de instructori ai formațiilor artistice trebuie să se îndrepte aici spre asigurarea unui nivel interpretativ cât mai înalt, la care să se prezinte formațiile lor.

Despre activitatea bibliotecii comunale din Ciumulești (Fălticeni) nu am putut afla amănunte de la tovarășul Iordache Filoti, bibliotecar. Cîțiva săteni aflați prin preajma locului susțin că biblioteca stă prea mult încuiată. Noi nu ne-am putut convinge de contrariul, în marșea cînd am vrut s-o vizităm — deși pe orarul afișat în dreptul după-amiezii respective era trecut: „Deschis 15—18” iar ceasul indica puțin după ora 16. Am ajuns la concluzia că într-adevăr marți există... trei ceasuri rele pentru cititorii din comună. Tot ar fi bine dacă ar fi numai marți.

De formalism în acțiunile de masă cu cartea dau deseori dovada bibliotecile din Negostina, Grănicești și Zamostea (Rădăuți).

Față de activitatea bibliotecii din Gorbănești (Botoșani), care își are sediul într-o magazie, nu am putut avea pretenții atât de mari pe cît avem față de cea din Ciumulești, de pildă. Putem pretinde însă sfatului popular, alături de numeroși cetățeni din comună, să renunțe momentan la denumirea uneia din încăperile clădirii în care își are sediul drept „cameră de oaspeți” și să o repartizeze, pînă la o altă soluție — bibliotecii comunale. Pentru rarii oaspeți care ar beneficia de camera „oficială” a sfatului, se poate găsi ocazional cazare în sat.

În unele raioane s-a încetățenit obiceiul ca trimiterea conferențiarilor sau a brigăzilor științifice la sate să se facă la solicitarea căminelor culturale respective, renunțîndu-se la delegarea lor mecanică de la centru. Extinzîndu-se acest procedeu, se va realiza o mai strînsă legare a acestui mod de propagandă de doleanțele localnicilor. de necesitățile concrete ale fiecărei comune. De asemenea, s-ar evita situații ca cele ivite în raionul Botoșani, unde prin delegări birocratice se trimit conferențieri mereu în aceleași comune (Bucecea, Corni), în timp ce altele mai îndepărtate de oraș (Hlipiceni, Românești) sînt ocolite. Iar atît oaspeții cît și gazdele ar fi scutiți de a trece prin momente penibile de genul celor petrecute la Gălănești (Rădăuți), unde sosirea brigăzii științifice raionale nu a fost anunțată în prealabil localnicilor de către Comitetul de cultură.

Cerințele satului contemporan — în materie de cultură și artă — sînt astăzi mereu mai diverse. Pentru a le satisface este nevoie de contribuția a cît mai mulți dintre intelectualii sateilor. Numai prin antrenarea, în fiecare comună, alături de cei mai vechi și mai înimoși activiști culturali a tuturor forțelor intelectuale locale, aceste sarcini de cînte vor putea fi îndeplinite la nivelul crescut al exigenței sateanului zilelor noastre.

Cele mai multe instituții culturale sătești, folosind acțiuni variate, generalizînd inițiative valoroase, au devenit veritabile centre ale vieții cultural-artistice ale satului, răspunzînd necesităților spirituale ale diferitelor categorii de localnici. Mai există însă unele cămine și biblioteci cu activități necorespunzătoare atît sub aspectul calității cît și sub cel al regularității manifestărilor. Nu se poate contesta faptul că sătenii de astăzi se deosebesc de generațiile trecute atît prin pregătirea profesională dobîndită în și pentru procesul de producție al agriculturii moderne, cît și prin orizontul lor cultural. Orizont care devine din ce în ce mai larg, datorită ziarului, radioului sau televiziunii. Poate constitui această stare de lucruri o scuză pentru o activitate culturală cenușie, schematică? Dispar sau măcar se reduce rolul căminului cultural? Nicidecum. El trebuie numai să-și modifice unele forme de muncă, să renunțe la tot ceea ce e neatractiv și șablon în programul său. Setei de frumos, preocupării pentru a înțelege și chiar a aprofunda diferite aspecte ale vieții politice, ale științei sau culturii, nu li se poate răspunde cu o activitate desfășurată la modul general, fără o grijă deosebită pentru asigurarea unor manifestări cu cît mai mult miez.

E cu atît mai neplăcut cînd asemenea aspecte negative se întîlnesc la unități culturale sătești care dispun de localuri încăpătoare, de mobilier și în general de ceea ce se înțelege printr-o bună bază materială. Sintem îndreptați să ne întrebăm în asemenea cazuri: pe mîna cui s-au dat asemenea baze culturale?

Preuțești (Fălticeni) este o comună întinsă (opt sate). Sediul căminului cultural de centru e nou, unul dintre cele mai mari din raion. Forțe intelectuale suficiente în comună. Numai cadre didactice 64, dintre care în satul de reședință 13. Iată destule motive ca la cămin să existe o activitate bogată, care să constituie un exemplu nu numai pentru satele aparținătoare, dar și pentru alte comune din raion. Care ar fi cele mai semnificative manifestări ale căminului pe mai multe săptămîni pe care le poate enunța directoarea Frăsina Vodă? Dimineți de basm (e vorba probabil de activitatea bibliotecii), cercuri de citit (tot bibliotecii), o seară distractivă pentru tineret despre regiunea Suceava (care, după cum spun unii participanți, n-a fost prea... distractivă), a venit brigada științifică raională (întrucît e aici meritul căminului?) și o seară de calcul despre ziua-muncă („ceva cu retribuția suplimentară”).

— Nu e cam puțin pentru un asemenea cămin?

— Multe cadre didactice sînt navetiste...

— Din atîtea sate ați fi putut strînge niște formații artistice care să reprezinte cu cînte comuna la cel de al VIII-lea Concurs.

— Avem. Avem dansuri — opt perechi —, cor cu cadrele didactice, dar încă nu e pus la punct, o solistă vocală, unul la acordeon, altul la vioară.

Despre felul cum s-au prezentat formațiile din Preuțești sau mai bine zis despre cum nu s-au prezentat, ar putea da amănunte vecinii lor din Hirțop, care i-au așteptat, degeaba, o dimineață întreagă.

Străbătînd șoseaua ce leagă Fălticeni de Roman, privirea ne-a fost atrasă de clădirea la fel de impunătoare ca și cea din Preuțești, a căminului cultural din Oniceni. Cu Ion Moraru, directorul căminului cultural „prezent la datorie” nu ne-am putut înțelege prea bine. Mai întîi am crezut că repeta pentru rolul... cetățeanului turmentat. De-abia am putut face prezentările și am reușit să căpătăm caie-

La gherghel

V. DUMBRAVA

NOI IMPRIMĂRI DE MUZICĂ POPULARĂ

Nu am la îndemînă o statistică exactă dar am certitudinea că din totalul imprimărilor muzicale difuzate publicului marea majoritate sînt dedicate creației populare.

Faptul — desigur cu totul semnificativ pentru largă popularitate a acestui gen în rîndurile iubitorilor de frumos — demonstrează în același timp necesitatea continuii ridicării a calităților artistice și tehnice ale acestor imprimări.

În ultimele săptămîni se pare că între cantitatea și calitatea imprimărilor de muzică populară difuzate în librării și magazine de specialitate există o legătură directă.

Orice trecere în revistă a acestor discuri ar fi desigur departe de a fi completă.

Elementul cu totul remarcabil asupra căruia am vrea să insistăm este acela al difuzării unui important număr de discuri elaborate după cele mai noi tehnici de înregistrare stereofonică.

IOANA RADU, LUCREȚIA CIOBANU, MARIA LĂTĂREȚU și GHEORGHE ZAMFIR pot fi ascultați acum într-o înregistrare de înaltă fidelitate. Dintre piesele pe care le putem asculta pe aceste discuri purtînd indicația „Stereo” amintim Mai vino seara pe la noi, Inimă cu venin mult, I-auzi valea cum răsună, (în interpretarea Ioanei Radu), Pădure verde de brad, Lăstărel de primăvară, Cucule, mare dușman (Maria Lătărețu), Cînt a fost vara de lungă, Am avut drăguț în sat (Lucreția Ciobanu), Doina de jale, Frunzuliță lemn adus și Mîndra mea din Bădulești (Gheorghe Zamfir).

Folosind în același timp tehnicile obișnuite de înregistrare Casa de discuri Electrecord ne-a oferit în ultimul timp cîteva mici monografii discografice care ne permit să cunoaștem unele dintre cele mai interesante lucrări din repertoriul unor cîntăreți.

ION LUCAN (interpretează printre altele Eu sînt Barbu Lăutaru), **ACHIM NICA** (acompaniat de orchestra din Caransebes dirijată de Nicolae Perescu), **DUMITRU CONSTANTIN, ION DRĂGOI** (cu o minunată Sirbă moldovenească), **ILIE MUTIU** (cu cîteva minunate piese folclorice ardelenesti acompaniate de orchestra clujeană condusă de Ilie Tetradu), **TITA BĂRBULESCU, CORNEL VESELĂU** (cu orchestra din Făget) oferă reale sinteze asupra creației interpretative românești în domeniul muzicii populare.

În sfîrșit, din ultimul catalog de înregistrări românești de muzică populară amintim două noi discuri ce vin să îmbogățescă suita de imprimări închinete creației folclorice aparținînd naționalităților conlocuitoare.

Discul EPC 789 ne oferă astfel cîteva piese folclorice germane interpretate de Ioan Sieber, Renate Folmar și orchestra timișoreană condusă de Ion Fritz și discul EPC 790 cuprinzînd 4 piese de muzică populară sirbească interpretată de Nada Dabici și orchestra timișoreană dirijată de Laza Knejevici.

După cum vedeți iubitorii de muzică populară pot găsi în aceste zile o suită de înregistrări interesante, diverse și de înalt nivel calitativ.

I. SAVA

DIN ACTIVITATEA COMISIILOR DE REVIZIE ALE COOPERATIVELOR AGRICOLE

EFICACITATEA SONDAJULUI INOPINAT

Cooperativa agricolă de producție Satul Mare (fostă Girbovi) este cea mai puternică din raionul Urziceni. Producțiile medii la hectar obținute anul trecut de această unitate situată în inima Bărăganului au fost de 2 530 kg de grâu — pe 1 230 ha — și 3 466 kg de porumb boabe — pe 1 715 ha. Valoarea retribuției zilei-muncă s-a ridicat la 39 lei, iar ca retribuție suplimentară membrii cooperatori au primit nu mai puțin de 1 milion 800 mii lei. Aceste succese se datoresc participării masive la muncă a cooperatorilor agricoli, grijii lor pentru păstrarea și sporirea avuției obștești.

Într-o unitate atât de mare, cu peste 4 000 ha de teren arabil, există o cantitate impresionantă de bunuri aflate în grija zecilor și zecilor de gestionari, începând cu magazinerii și brigadierii, și terminând cu conducătorii de atelaje sau cu simplii îngrijitori și lucrători care primesc unelte cu inventar. Controlind care este soarta atitor bunuri, mari și mici, răspindite în toată campaniilor pe mii de hectare, comisia de revizie a C.A.P. Satul Mare a alternat reviziile generale, operațiuni necesitând minimum două săptămâni de zile, cu sondajele inopinate de scurtă durată, efectuate pe compartimente de producție pentru verificarea unor gestiuni așa-zis mărunte.

Asemenea sondaje s-au făcut la cîte o echipă de cîmp, la îngrijitorii dintr-un grajd, la cițiva conducători de atelaje etc. În general, nu s-au constatat minusuri. A reținut însă atenția faptul că bunurile luate în primire de unii cooperatori (lopeți, găleți, furcoale, pături) trebuiau scoase din uz înainte de termen. Care era explicația acestei degradări premature? De ce obiecte identice, luate cu inventar la aceeași dată, țineau la unii mult și bine, iar la alții se strică repede? Simplu, fiindcă aceștia din urmă, reprezentînd desigur o minoritate, duceau acasă găleata, pătura sau furcoiul noi, primite de la cooperativă, și le înlocuiau cu altele vechi, degradate, din gospodăria personală. Nu furau, ci înlocuiau. Dar această substituție ducea tot la păgubirea cooperativei.

Sondaje asemănătoare au mai fost efectuate de către comisia de revizie la atelierele și la chioșcurile cu vînzare, inclusiv cel din București, ale C.A.P. Pentru neregulile găsite în gestiunile „mărunte”, comisia de revizie a propus imputări în valoare de 2 500 lei, iar ca penalizări reținerea a 260 zile-muncă.

Totdeauna, sondajele inopinate, alături de reviziile generale, se impun din prima clipă atenției membrilor cooperatori. Fiecare își revede inventarul, și-l completează, caută să fie toate în regulă. Este o atmosferă de întrecere, de pe urma căreia averea obștească are numai de câștigat.

NU NUMAI PLUSURILE ȘI MINUSURILE

Pentru activitatea ei, comisia de revizie a C.A.P. Sohatu-Oltenița este dată ca model pe întregul raion. Ea face revizii amănunțite, alcătuiind dosare de un real folos pentru cooperativă. O dată cu verificarea gestiunii, cu consemnarea exactă a plusurilor și minusurilor, comisia de revizie nu omite a semnală orice fel de defecțiuni provenite dintr-o proastă gospodărire.

La ferma avicolă, s-a constatat că găinile stau înghesuite în adăposturi necorespunzătoare, în timp ce cooperativa agricolă are la punctul Rasa construcții bune pe care nu le folosește. La sectorul porcine, unde din punct de vedere strict gestionar nu s-au ivit probleme, comisia de revizie a constatat că organele veterinare nu dăduseră de multă vreme pe acolo și că porcii sufereau de rahitism. Scriptele erau ținute corect și la magazia de cereale, numai că 1 657 kg de zahăr stăteau înregistrate de un an fără a fi împărțite la zile-muncă, iar 6 778 kg de fasole din recolta anului 1965, care s-ar fi vîndut ca pîinea caldă la chioșcul cooperativei, încurcau spațiul de înmagazinare „cu acte în regulă”.

Sînt numai cîteva din anomaliile semnalate în planul de măsuri care cuprinde, alături de soluțiile propuse pentru îndreptarea lucrurilor, următoarele trei rubrici: cine execută, cine controlează și termenul de executare. Un amănunt reprezentativ pentru seriozitatea cu care se lucrează la Sohatu este fixarea în planul de măsuri a datei pînă la care consiliul de conducere va comunica uniunii raionale înălțurarea deficiențelor semnalate de către comisia de revizie.

N. CULCEA

CÎND PLUTEȘTI PE DEASUPRA LUCRURILOR

În adunarea generală a C.A.P. din Izvin-Banat, s-au auzit cuvinte de laudă la adresa comisiei de revizie. Pe bun merit. Membrii comisiei au pătruns în toate cotloanele, au verificat totul și s-au prezentat pregătiți. Ei au adus la cunoștința adunării generale că evidența contabilă a bunurilor lasă de dorit. În sectorul zootehnic, s-au găsit șapte bovine în plus; la magazia de cereale, 530 kg orz și 9 kg mac în minus. S-a constatat că în ambele cazuri articolele n-au fost la timp înregistrate.

La sfîrșitul anului trecut, inventarierea materialelor C.A.P. scoate la iveală faptul că nu toate au fost cuprinse în evidența contabilă. S-a găsit astfel un plus de materiale în valoare de 58 047 lei. Este vorba așadar de un anumit stil de lucru în sectorul contabilității, care suscită discuții și clarificări.

Există la Izvin obiceiul ciudat — și comisia de revizie ni-l semnaleză — de a se împrumuta, oricui cere, bani. Un soi de filotimie pe buzunarul cooperativei. După cît s-a constatat, împrumuturile acordate sînt fără scadență, fiindcă în acest an cooperativa a intrat cu o sumă de 48 584 lei risipită pe la debitori.

Nu este trecut cu vederea nici faptul că unii au mîncat la cantina grădiniței de copii și n-au plătit, că alimentele ieșite din magazie cu destinația bucătăriei cantinei sînt manevrate fără socoteală și, mai grav, că multe produse sînt valorificate direct de la cîmp, fără să treacă prin scriptele magaziei.

Evidența contabilă a C.A.P. Izvin șchioapătă. O astfel de evidență creează climatul sustragerii și irosirii de bunuri. Comisia de revizie aduce un reproș întemeiat Uniunii raionale a C.A.P. pentru faptul că toți inspecții contabili care s-au deplasat aici n-au consultat niciodată comisia de revizie, mai mult, i-au ignorat cu totul existența.

La masa prezidiului se afla un reprezentant al Uniunii raionale a C.A.P. Timișoara. Tot acolo se mai aflau președintele C.A.P. și alți membri ai consiliului. Cooperatorii așteptau să asculte o explicație dată în fața adunării generale. Așteptau niște concluzii educative pe măsura unor astfel de cazuri. Și mai așteptau ca membrii consiliului de conducere să-și manifeste cu acest prilej responsabilitatea cu care au fost investiți. Nu s-a întimplat nimic din toate acestea. Semnalările comisiei de revizie au fost ocolite cu prudență. Iată de ce criticile cooperativelor au fost fără ocol. Ele tîneau să refacă lipsa principală a dării de seamă a consiliului, curajul autocritic.

Intenții de cocoloșire au manifestat și cei din prezidiu. Greu de crezut, dar în unele cazuri, în loc ca oamenii să fie încurajați în luările lor de poziție, au fost stîngheriți și timorați cu întrebări incuiefoare (cazul lui Ion Țarină și al fierarului Lulai).

Cei care conduceau dezbaterile n-au înțeles pesemne că rolul lor este să stimuleze climatul de discuție, să stîrnească intervenții combative, să nu lase în suspensie probleme care-i frămîntă pe oameni. (Și la Izvin sînt destule).

Faptul că sesizările comisiei de revizie nu și-au găsit ecou în adunarea generală dă temei să se afirme că la Izvin nu sînt aplicate cum se cuvine normele democrației cooperative. Iar multe din greutățile semnalate își au izvorul tocmai în aceasta.

V. TOSO

Maria V. Popa, operatoare la stația de incubajie a C.A.P. Ciolpani, raionul Răcari, face controlul ouălor

CARNET ECONOMIC

Hotărît, resurse locale încă nedescoperite sau aflate și nevalorificate cum trebuie sînt în fiecare sat. Unii, fie din experiență proprie, fie că au învățat de la alții, au găsit și soluții de a pune în valoare rezervele de care dispun, realizînd cîștiguri bune. Printre aceștia se află numeroși membri ai cooperativei agricole din Ceanu-Mare, regiunea Cluj.

„...La urma urmei, spunea ei, de ce nu ne-am gîndi puțin și la ceea ce s-ar putea realiza în gospodăria personală? Pentru zilele-muncă primești de la cooperativa agricolă produse și bani. Lotul ajutător aduce și el ceva dacă știi să-l folosești. Statutul e lîmpede. Poți crește animale, păsări, albine, să-ți valorifici ceea ce-ți prisosește”.

Au urmat apoi exemplele: Ilie Mișca a vîndut anul trecut pe bază de contract doi viței pe care a încasat 8 000 de lei; Petre Oros, tot pe doi viței, a luat 9 000 de lei, iar Alexandru Darac contractînd doi viței și o vacă a încasat peste 12 000 de lei.

Lista ar fi prea lungă pentru a-i aminti pe toți. Semnificativ ni se pare că în 1966 membrii cooperatori din Ceanu-Mare au crescut și vîndut pe bază de contract 470 viței și peste 600 de porci grași.

Ce bine ar fi dacă toți ar gîndi ca ei.

În satul Rașca, aparținînd comunei Moldovița-Cimpulung, regiunea Suceava, gospodarii s-au gîndit ca, în locul prăvălii adăpostită într-un local vechi, să ridice un magazin, cum ziceau unii dintre ei, ca lumea. Și l-au ridicat. Acum, în acest sat, prin contribuția țărănilor cooperatori, a fost dat în folosință un frumos magazin mixt. Localul nou, mobilierul la fel, atrag parcă mai mulți cumpărători care se mindresc cu ceea ce au durat pentru ei.

Noi și noi sate din regiunea Oltenia se alătură celor peste 800 de localități rurale din regiune în care a pătruns curentul electric. Printre cele de curînd electrificate se numără și satele Dăncău și Tanislavi din raionul Oltețu. De asemenea, la Stănculești, tot în raionul Oltețu, Băltișoara-Gorj etc. se lucrează intens pentru extinderea rețelei electrice, pentru pătrunderea luminii electrice în toate casele din aceste așezări.

În regiunea Hunedoara iau ființă tot mai multe unități de prestări de serviciu, pentru a asigura deservirea corespunzătoare a populației satelor. În comuna Geoagiu, de pildă, în acest an au luat ființă un atelier pentru repararea articolelor de uz casnic și o timplărie iar la Șara, Ighiu Țelna — raionul Alba — ateliere de croitorie și cizmărie.

Concomitent cu creșterea nivelului de trai cresc și cerințele de deservire promptă a locuitorilor de la sate.

„Zefirul“ iar murmură

Cu câțiva ani după începerea secolului nostru, într-un sat moldovean — Osoi — din preajma Iașului, a venit un învățător tânăr, „domnu’ Toma“. Este de prisos să mai arătăm că analfabetismul era în floare și că viața artistică lipsea cu desăvîrșire în acest sat cu case pipernicite, acoperite cu maldărele de stof din balta Jijiei. Dar iată că „domnu’ Toma“, cu o energie rar întâlnită, a reușit să schimbe încetul cu încetul lucrurile. În Osoi, tot mai mulți copii au început a scrie și a sloveni, a pătrunde în tainele — pină atunci labirintice — ale gramaticii, rămînînd cu dragoste de învățătură și cu cunoștințe temeinice.

Seara, la chemarea clopotului așezat între liliicii în floare, au început a urca spre școală fete și băieți. Se înjgheba primul cor, alcătuit din copii. Cîntecele lui Ion Vidu, ale lui Ciprian Porumbescu, D. Kiriac și ale altor maeștri ai muzicii corale românești au intrat în repertoriul corului școlar din sat. Între acestea și „Zefirul“, al cărui murmur era cîntat în șoaptă. Luînd numele acestui vînticel de primăvară, cu blîndețea și căldura lui, corul osoian a reușit să iasă dincolo de marginile satului ajungînd să plece în turnee cu itinerare destul de mari.

Corul **Zefirul** a ajuns să cînte și la București. Amintirile de atunci au rămas de neșters. După aproape șase decenii, foștii coriști, acum septagenari vorbesc încă cu vădită emoție despre dirijorul lor, despre asprimea și bună-tatea lui părintească, despre clipele trăite pe meleagurile mult depărtate de satul lor prăfuit.

Soarta l-a purtat pe învățătorul Constantin Toma spre alte locuri: spre Cristinești, spre Tîrgu-Frumos. Pretutindeni pe unde a umblat, a organizat asemenea coruri. Dar dragostea față de satul în care și-a început apostolatul nu o putea înăbuși, oricîte succese ar fi raportate pe unde îl purtau treburile lui dascălești. Vara, cînd intra în vacanță, se îndrepta spre Osoi. Sosirea lui în sat era vestită cu iuțea fulgerului. Întregul sat îl înconjură cu venerație, iar tinerii, unii căsătoriți și cu copii, vorbeau cu el cu aceeași sfîiciune ca și cînd ar fi fost în primele clase ale școlii primare.

După ani și ani, seara, la școală, clopotul dintre tufele de liliaci începea din nou să bată, iar foștii coriști se adunau din nou, în băncile de mult părăsite. **Zefirul** începea din nou să murmure.

Dar învățătorul Toma nu avea astîmpăr. Trecea pe oriunde a înjghebat coruri. Din nou le reînvia, din nou

pornea la muncă. Pe oriunde trecea, se simțea adierea **Zefirului**.

Cu greutate, cu mari sacrificii materiale, lovindu-se de lipsa de înțelegere a autorităților, el reușea să reunească toate corurile din satele pe unde a trecut și să se prezinte la concursuri, obținînd pretutindeni cununa de lauri.

Cînd primul război mondial și-a încetat focul, „domnu’ Toma“ a pornit să-și adune din nou școlarii. O făcea cu riscul de a înfrunta cele mai de nebanuit piedici, dar cu conștiința că muncește pentru luminarea poporului, pentru menținerea flăcării veșnicei și viguroasei arte românești.

Bătrînețea a început însă să-l împiedice pe inimosul învățător pensionar Toma, stabilit la Tg. Frumos să-și mai reia vechea pasiune. S-a stins cu durerea în suflet că nu-și mai poate aduce contribuția la opera începută.

Elevi și apropiați ai lui au încercat între timp să mai facă ceva, dar lipsa energicului învățător, cu părul mare, răvășit, cu lavalieră neagră și cu ochi visători, se simțea din plin.

Sînt mulți ani de cînd s-a stins și iată că în Osoi, în anii noștri, seara, la școala din deal, clopotul dintre tușișurile de liliaci a prins din nou a suna.

— Nu, „domnu’ Toma“ nu mai poate veni. Foștii lui elevi, azi cu tîmplele cărunte, bunici și străbunici, l-ar primi cu aceeași mare bucurie, cu brațele larg deschise. Dar, „domnu’ Toma“ se odihnește...

După cîteva încercări, mai mult sau mai puțin izbutite, corul din Osoi și-a propus să înnoade firul tradiției, să-l înnoade cu temeinicie. Un dirijor tânăr, tineri din sat au creat planuri mari: vor să reediteze fama **Zefirului**. Nimic și nimeni nu-i împiedică. Ceji vîrstnici, care simt ca și în tinerețe chemarea artei, se oferă să devină din nou coriști ascultători și harnici. Organele raionale de partid și de stat sprijină cu mult interes reînvierea acestei tradiții. Dar, parcă numai atât nu e de-ajuns. S-ar cere sprijinul muzicienilor din Iași, dirijori de coruri, compozitori, profesori de muzică. E nevoie de un umăr solid care să sprijine înălțarea corului din Osoi. Poate că s-ar putea reface acel cor reunite care să se prezinte în acest de-al VIII-lea Concurs al formațiilor artistice de amatori ce se întrec în măiestrie, închinîndu-și roadele muncii lor celei de-a 20-a aniversări a Republicii noastre.

CONST. SÎRBU

POȘTA REDACȚIEI *

De vorbă despre poezie

de EUGEN FRUNZĂ

DEHELEANU CONSTANTIN (Săvișin-Banat). Uneori clare, alteori cam haotice, în general însă nu lipsite de interes — așa mi se par versurile trimise de dv. Înclin să cred într-o viitoare reușită, dar avînd în vedere tematica și modul de expresie predilect, v-aș sfătui să insistați totuși la revistele cu specific strict literar. Vă doresc succes.

EUGEN NESTOR (Brînceni-Alexandria). Nu e nevoie să apelați la serviciile mașinii de scris pentru că, din păcate, v-aș răspunde la fel: nu.

PARASCHIVA BĂDALUȚA (Costina-Suceava). Poezia dv. cred că ar putea fi spusă cu ocazia unei șezători la căminul cultural din sat.

VASILE IONESCU (Tătaru-Mizil). În niciun caz.

N. DELASECAȘ (Sebeș-Hunedoara). Citez nu atît pentru reușita artistică cît pentru optimismul ei șugubăț, poezia **Drumetie** — fără ultimul catren care mi se pare prea forțat:

*Din aur soarele un clop
Își potrivise pe chelie
Și înghițind de rouă-un strop
Porni voios în drumetie...*

*Ajuns, din raze un mîmunchi
Își strînse-n fire de mătase
Și aplecat pe un genunchi
Mi-l aruncă pe geam în casă.*

*De-aici, ferindu-se de-un plop
Ce-n frunze calea i-o așine,
Din raze-și adună un strop
Și-l treieră pe strung la mine!*

VASILE OPREA (Predeal). Gînduri frumoase, calde, ritmate și rimate corect, dar... prea puțin pentru a se numi într-adevăr poezie și pentru a corespunde gustului evident al cititorilor de azi. Poate, dacă mai încercați...

STANCIU EMIL (Focșani), **ION GOGU** (Dîlga-Lehliu), **IVAȘ SORIN** (Albești-Botoșani) **GABRIEL DAIANI** (Istria-Dobrogea), **IOAN DUMBRAVĂ** (Agafton-Botoșani). Cu părere de rău, n-am găsit nimic demn de a fi reținut.

SIMINA CODRIN. Nefiind greșit ați presupus — redactor bina și semnînd această rubrică lîfate de colaborator extern, nu angaja pe deplin în ce privește vreunul din poeziile dv. Ori ale trei și le-am recomandat. E vorba de **Partidului** (eliminînd a doua din cauza înțelesului obscur) **Istorie** (cu renunțarea la strofă) și **Sens**. Dacă sinteți cu aceste propuneri, anunțați-mă care sper ca redacția să găsească prilej pentru publicare.

FLOREA BURTAN (Crîngulele). Tinerețea dv. ca și umătăți evidente ale versurilor trimise îndeamnă și pe mine să citez din poezii:

Timplarul

*Tată ce frumos îți mirosea părul
Și palmele dospite-n rumeguș.
Ce mult îmi plăcea să mă culc
Pe inelele albe, curate, fier
Leșite din trunchiul lemnului
La o simplă zvîcnire a brațelor
Împreună cu rîndeaua lustruită
Cînd fierăstrăul prindea neiert
În gură neputința fagilor u
Mi se părea că-n glasul lui
Se deslușesc ecouri haiduce
Și cîntec de izvor netulburat...*

Salecîmii cred că e mai puțin deși nici de astă dată nu lipsește liric. Continuați, perseverați și miteți!

N. RADU, elev (Pitești). Înc dv. nasc nădejdi frumoase, în **Poarta**, pe care o reproduc în gîme:

*Ți-am luat cîteva copaci pîduri
I-am dezbrăcat de scoarța zbîr
Le-am tăiat coroana verde
Și i-am așezat la loc de cînst
În fața casei mele...
Și ca să-și amintească de*

*Și ca să nu tremure de frig
În zilele geroase de iarnă,
I-am îmbrăcat pină sus
Cu păsări, flori și frunze.*

ANATOLIE PANIȘ (Snagovrești). Iată, v-am respectat dorința pentru că ironizați atît de avansat ce altceva pot face decît să vă seze în continuare de ea?! Vorbiți

*A început cînd s-a sfîrșit
Și m-a lăsat agățat de aer...*

(,Se

INSEMNAȚI

FLOAREA CU 12 PETALE

Maria Ludușan din satul Urca, raionul Turda, este abia trecută de 40 de ani și a dat viață, nu demult, celui de-al 12-lea copil. La întrebarea noastră ne completează tabloul familiei:

— Noi am fost 14 frați la părinți. Soțul meu a avut și el încă 11 frați. Deci tradiția se continuă. Dar sînt și bunică. Am cinci nepoți de la copiii mai mari. Auzind vorbindu-se, micuțul se trezește. Întreaga casă se înviorază.

Mama îl mîngiea apropiindu-l cu dragoste de pieptul său.

— Abia a împlinit o lună și-i la fel de harnic la mîncare ca și frații mai mari. Și adaugă: nu-i casă aceea din care lipsește risul copiilor.

Intervine **Ilie Ludușan**: *Avem tot ce ne trebuie ca să-i creștem în condiții mai bune decît am crescut noi. Vecinii și prietenii ne înconjoară cu dragoste, cu respect. Pe de altă parte, statul ne-a ajutat și ne ajută tot timpul. O parte din copii s-au căsătorit. O duc bine. Gligor, cel mai mare, este trefilator la Cîmpia Turzii. Maria, Ana, Ioan și Suzana lucrează aici, în cooperativa agricolă. Echipa din care fac parte împreună cu mama lor a fost fruntașă în 1966. A cules aproape 40 000 kg sfeclă de zahăr de pe fiecare hectar.*

...Ușa se deschide. În încăperea pătrund 4 mogildețe. Au obrații imbușurați de joacă. Toți patru în uniforme școlare. Sînt voioși, neastîmpărați. S-au întors, așadar, de la școală: **Livia**, **Simion**, **Ilie** și **Vasilica**. Aflăm că **Livia** este cea mai bună elevă la istorie. Pe **Simion** îl pasionează matematica. **Ilie** se vede de pe acum strungar. Toți se numără printre cei mai buni elevi ai școlii din sat. Privești copiii aceștia rîdînd de sănătate. Sînt într-o continuă hirjoană, ceea ce face ca veselia să nu contenească aici.

După obiceiul acestor meleaguri gada ne îmbeie cu piine albă și slănină, udate cu vin roșu. În răstimpuri, **Maria Ludușan**, simte parcă nevoia să ne mărturisească. O ascultăm.

— De aici, din casă, n-am scos leagănul timp de 22 de ani. Fără copii viața ni s-ar părea că n-are rost, că-i searbădă.

M-am despărțit de gazde, dar în memorie îmi stăruie puternică imaginea unei familii minunate. Iată de ce am asemuit-o cu o floare, cu 12 petale, întotdeauna înflorită.

MIRCEA MUNTEANU

ȘCOALA VIETII

Cine n-are bătrâni, să-i cumpere

Se ofta pe vremuri, lângă ceteră și vinars, cu glas posomorit foarte, un cîntec care se cheamă „Bătrînețe, haine grele“. Versurile acelea se tîngiau n'r numai din pricina unui firesc proces de îmbătrînire biologică, dar și din pricina sărăciei lucii. A fi fost pe vremuri pensionar însemna să trăiești o bătrînețe jefuită de timbrele și cotizațiile plătite fără folos și fără speranță aproape trei sferturi din viață. Lucrurile s-au schimbat de două decenii încoace, iar recent, noua legislație a pensiilor încununează frumos și meritat tîmplele cărunte ale bătrîneții.

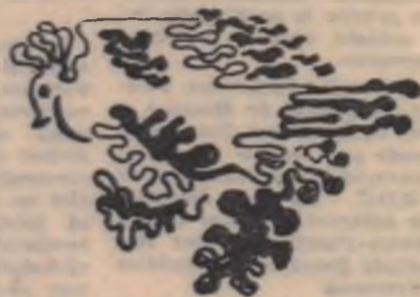
Adoptarea acestei noi și înțelepte legislații îmi amintește însă și de o cerință etică personală, pe care fiecare dintre noi sîntem datori s-o arătăm bătrînilor. Respectul, buna cuviință, apelul nostru neîncetat la experiența vîrstnicilor sînt nu numai niște obligații profund morale, dar și niște atitudini din care noi înșine dobîndim înțelepciune, prevedere și experiență. Există în folclorul nostru un basm, întîlnit în cel puțin o sută

Corul cîminului cultural „Alexandru Ioan Cuza“ din comuna Dăbuleni, regiunea Oltenia

de literaturi poporane străine, în care apelul la înțelepciunea bătrînilor capătă o ilustrare de o profundă strălucire etică. Nu mai povestesc basmul. E cunoscut de toți și toți știu expresia proverbială „Cine nu are bătrîni să și-i cumpere“. Bătrînețea înseamnă experiența acumulată în durată, ea înseamnă nu numai longevitate biologică, dar și o tezurizare neprețuită de cunoștințe profesionale. Nu doresc să fiu înțeles greșit cînd așez vîrstele pe terezii inegale, deși poporul nu se sfiește să întrebe într-unul din proverbele sale: „oare oul să fie mai înțelept decît găina?“

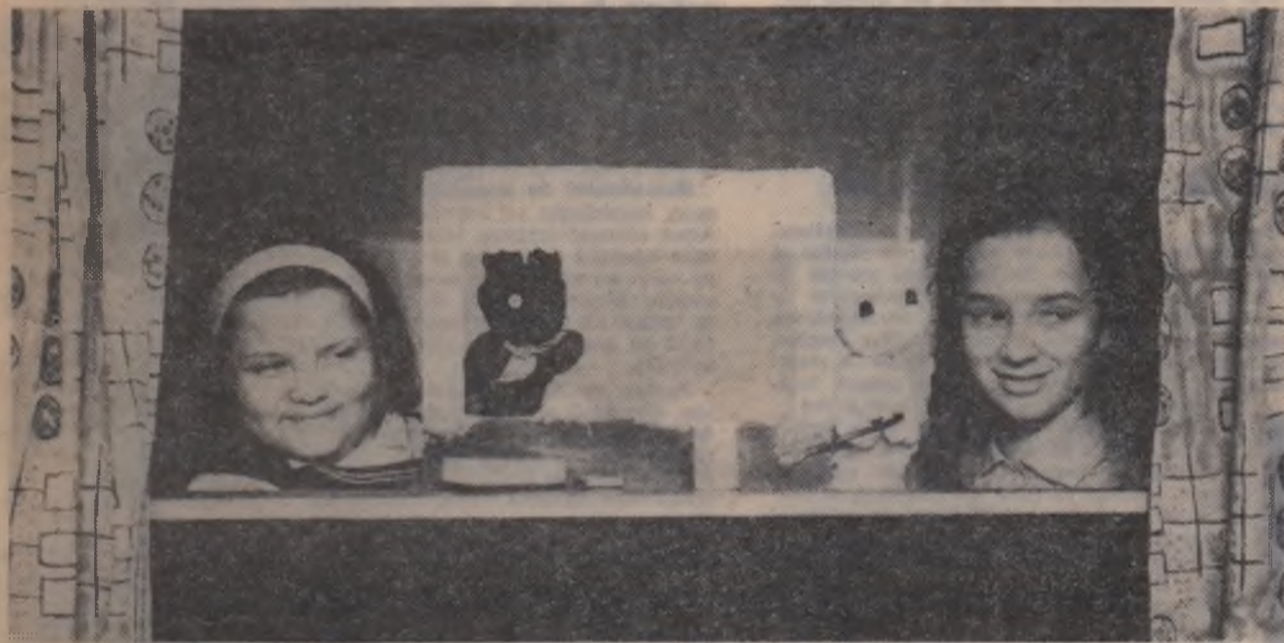
Un tînar venit cam „afumat“ la o șezătoare de la cîminul cultural a primit din partea unui bătrîn observația că nu-i frumos să se prezinte așa în lume. Tînarul a răspuns pe acest ton:

— Ai dreptate, moșulică! Să mor dacă n-ai dreptate, dar mie îmi trece.

Vedeți dumneavoastră lui îi trece „fumul beției“, dar moșului n-o să-i mai treacă nicio dată bătrînețea, asta vroia să spună tînarul. N-a trăit nimeni zece vieți, dar este limpede că maturitatea înseamnă nu numai școală, ci și ani, vîrstă, viață. Meșterul știe totdeauna înfinit mai mult decît ucenicul, bunicul știe mai mult decît nepoții. Am aflat că odată, la alegerea comitetului de conducere într-o cooperativă agricolă de producție, candidatura a doi bătrîni a întîmpinat împotrivirea cîtorva tineri. Bineînțeles, majoritatea a avut altă părere și bătrîni au fost aleși în consiliu. Sfaturile lor, ideile lor bine cumpănite, bogata lor experiență au fost neîncetat de cel mai mare folos dezvoltării cooperativei agricole. Cunoștințele lor despre microclimatul diferitelor terenuri agricole, sfaturile lor privitoare la plantarea de pomi pe coastele unor dealuri sterpe, ideile lor simple și judicioase pentru folosirea cel mai economic materiale de construcție a saivelor și grajdurilor, sugestiile lor de a se săpa o serie de fîntîni pentru folosirea pînzei de ape freactice (satul n-are apă curgătoare), iată numai cîteva din cazurile unde cuvîntul și părerile lor înțelepte și practice au dus la o frumoasă și multilaterală dezvoltare a avutului obștesc. Așa cum în sinul propriei noastre familii sîntem datori a arăta respectul cuvenit părinților, aceeași atitudine trebuie s-o avem și în societate, care este suma a milioane de familii.

PETRU VINTILĂ

Copilarie lericită

PRIVELIȘTE DE PRIMĂVARĂ

Ride primăvara-n mușuri
În livezi grădini și crînguri
Și pe cîmp, brăzdînd din pluguri,
Trec tractoare rînduri, rînduri.

Oamenii voioși descarcă
Sacii cu sîmînță bună;
Zarea primăverii, largă,
I-a strîns iarăși împreună.

Holda tuturorora, iată,
Se întinde-n depărtare:
Netezită, semănată,
Vie strălucînd în soare.

Va-ncolți, va da tulpină
Bobul plin sub brazde-ntoarse
Și vor revărsa lumina
Lanurile mătăsoase.

VLAICU BÎRNA

ALBINA din primul an de apariție

Preocupare de căpătîi a publicației ce își înscrisese pe frontispiciu titulatura de „revistă enciclopedică populară“, propagarea luminii culturii pînă în cele mai ascunse cătune ale țării era susținută de materiale care evidențiau și popularizau inițiative ale unor inimoși intelectuali ai satelor îndreptate în aceeași direcție.

După ce cu o săptămîină înainte apăruse o știre în care se arăta că: „...în comuna Zimbreașca—Teleorman s-a deschis, din inițiativa și sub conducerea dirigintei școlii respective, Gr. Mușică, un curs de adulți audiat de 55 de elevi. Asemenea în comuna Balaci—Teleorman, sub conducerea dirigintei școlii G. Marinescu, cu numărul de 20 de adulți. Lecțiile s-au ținut în toate seriile pînă la 1 martie; de aci numai duminica și sîrbătoarea, de la 7 la 11“ — în nr. 27 din 5 aprilie 1998 apare un mai amplu articol despre „Conferințele populare din județul Dolj“ din care spicuiim:

„În județul Dolj s-a pus început la două instituții culturale de mare însemnătate: ținerea de conferințe populare la sîteni, de către învățători și înființarea școalelor de adulți. (...)

Pentru ca aceste conferințe să dea roade trebuie împreună utilul cu frumosul. Ca țaranul să fie atras, trebuie să vadă mai întîi un folos material, de care se poate bucura într-un timp cît se poate de neîntîrziat. De aceea trebuie să i se vorbească la început de lucruri ce-i trebuie pentru existența zilnică.

În ast-fel a procedat d. Dimitrie Dinulescu, învățător, care a vorbit sîtenilor din comuna Lipov despre fabricarea piineci din făină de grîu amestecată cu cartofi. D-sa a stăruit în a arăta importanța culturii cartofului, cu care nu sînt obișnuți de lîc sîtenii din partea locului. În timp de secetă ar avea cu ce trăi mai ieftin, n-ar cumpăra porumb alit de scump, de nu scapă de datorii cu anii. Cartofii producînd mult ar face piine, mîncare și cu timpul poate s-ar obișnui să hrănească și vitele cu ei“. (Trebuie menționat în legătură cu acestea că revista deschisese o adevărată campanie pentru susținerea cultivării cartofului pe o scară cît mai largă).

cronica evenimentelor internaționale

Luna martie a fost bogată în evenimente internaționale. Amintim, în primul rând, numeroasele delegații făcute în diferite țări de către delegații de partid și de stat din patria noastră. Așa, de pildă, pe la mijlocul lunii trecute, tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România și Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R. au făcut o vizită de prietenie în Uniunea Sovietică. Cu acest prilej, conducătorii de partid și de stat ai țării noastre au avut convorbiri cu conducătorii de partid și de stat ai Uniunii Sovietice, făcând un schimb de păreri cu privire la problemele ale relațiilor româno-sovietice, precum și cu privire la problemele internaționale actuale, inclusiv problema securității europene.

Tovarășii Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, a făcut o vizită în Republica Democrată Germană, unde s-a întâlnit cu Julius Balkow, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.D.G. Au fost discutate probleme ale adâncirii relațiilor economice și tehnico-științifice dintre Republica Socialistă România și Republica Democrată Germană.

Continuând, cu consecvență, politica sa de largire și consolidare a relațiilor de bună vecinătate cu toate statele lumii, indiferent de orinduirea socială, țara noastră a avut, și în luna trecută, o prezență activă pe arena internațională. Numeroase personalități

politice au făcut vizite în Anglia, Suedia, S.U.A., Siria și altele. Contactele stabilite cu aceste țări s-au încheiat cu rezultate concrete. Așa, de pildă, cu prilejul vizitei făcute în Marea Britanie de prof. Roman Moldovan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președinte al Consiliului Național al Cercetării Științifice, între țara noastră și Marea Britanie a fost încheiat un acord de colaborare științifică și tehnică. Un acord comercial pe termen lung a fost încheiat între România și Suedia, cu prilejul vizitei făcute de Gheorghe Cioară, ministrul Comerțului Exterior. Vizita făcută în Italia de Maxim Berghianu, președintele Consiliului de Stat al Planificării, a stîrnit un larg interes. România a fost prezentă printr-o delegație guvernamentală și la festivitățile prilejuite de sărbătorirea zilei naționale a Siriei.

De mai mulți ani, Statele Unite ale Americii duc un război de agresiune în Vietnam. Opinia publică mondială a condamnat în repetate rânduri și continuă să condamne acțiunile agresorilor americani. De nenumărate ori, personalități de seamă din numeroase țări au cerut guvernanților din S.U.A. să înceteze bombardamentele asupra teritoriului R.D. Vietnam, să pună capăt războiului și să lase poporul vietnamez să-și rezolve singur problemele. Sfidînd bunul simț și apelurile pentru încetarea războiului, administrația Johnson a luat, dimpotrivă, măsuri pentru intensificarea agresiunii în Vietnam. Pe această linie, în ultima vreme agresorii au început să bombardeze R. D. Vietnam și cu artileria terestră și

navală și au mințat numeroase riuri din R. D. Vietnam. Această nouă acțiune a imperialiștilor americani este viu criticată de toți oamenii cinstiți și iubitori de pace din lume. Războiul din Vietnam este dezaprobat și de poporul american care, așa cum rezultă dintr-o recentă statistică a Institutului Gallup, se pronunță, în majoritate împotriva politicii duse de președintele Johnson în Vietnam.

Poporul român a sprijinit și sprijină lupta dreaptă a eroicului popor vietnamez pentru libertate și independență, pentru unitate națională.

Printre evenimentele internaționale petrecute în luna martie amintim și alegerile legislative ce au avut loc în R. P. Ungară, Franța, Sierra Leone etc. Alegerile din Ungaria au constituit o nouă dovadă a consolidării unității naționale socialiste în Ungaria, o largire a democrației socialiste, creșterea interesului maselor populare față de problemele obștești.

În alegerile din Franța, forțele de stînga au reputat un remarcabil succes. Așa cum rezultă din datele publicate, Federația stîngii a cîștigat în aceste alegeri 12 mandate de deputați în Adunarea Națională, iar Partidul Comunist Franței — 32 de noi mandate de deputați. Întrebarea pe care și-o pun acum cercurile politice și presa în Franța și în alte țări este: ce va face președintele de Gaulle în condițiile noului raport de forțe ce rezultă în urma rezultatelor alegeri? Cum însă partizanii

președintelui dețin majoritatea în noua Adunare Națională, echipa guvernamentală, fie că va rămîne cea de acum, fie că va fi schimbată, va fi alcătuită din oameni care sprijină politica internă și externă a generalului de Gaulle.

Alegerile parțiale din Anglia, — ce au avut loc în trei circumscripții electorale — arată că popularitatea largă de care s-a bucurat primul ministru H. Wilson după victoria din ultimele alegeri generale a primit, recent, câteva lovitură. Aceasta se datorește faptului că mulți dintre alegătorii nu aprobă politica guvernului actual care sprijină agresiunea americană în Vietnam și sint împotriva măsurilor lui de guvern pentru blocarea salariilor muncitorilor etc.

Concluziile ce se desprind din evoluția evenimentelor politice, economice și sociale petrecute pe arena internațională în cursul lunii martie sint acelea că factorii politici de răspundere își dau tot mai mult seama de necesitatea arzătoare a stringerii legăturilor dintre state cu orînduiri sociale diferite, că e nevoie de o largire a schimburilor comerciale între Est și Vest, că forțele de stînga și în primul rînd comunistii cîștigă teren tot mai mult într-o serie de țări capitaliste, că opinia publică progresistă din lumea întreagă condamnă agresiunea americană în Vietnam și cere să se pună capăt acestui război care amenință pacea lumii.

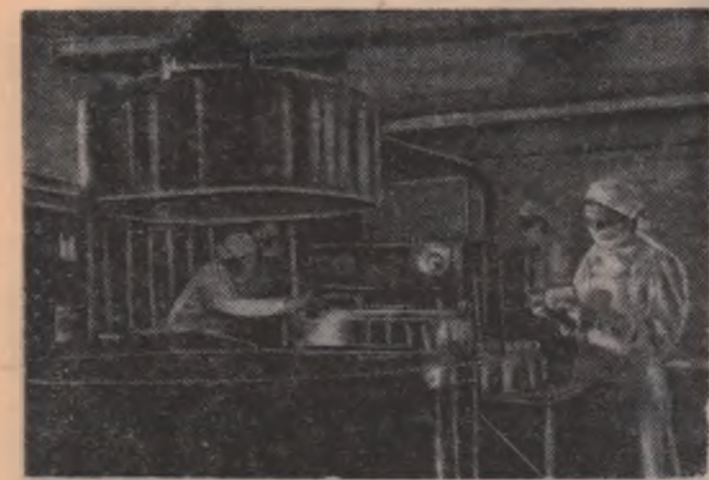
S. LAZAR

CERCETĂRI ȘTIINȚIFICE ROMÂNEȘTI

ÎN MICROCOSMOSUL SÎNGELUI

Incepea una din cele mai interesante călătorii... Priveam uimit la microscop o hartă fantastică, viu colorată. Vedeam, parcă, un peisaj lunar cu cratere și mări. Ținta călătoriei?... Drept răspuns, virtul unui ac se opri deasupra unei zone delimitată de un perimetru circular. O mare?... Un lac glaciar?... Nu. Un glob roșu din singe.

Diametrul lui la microscop — 1/2 cm. Diametrul real — 7 microni (un micron — a mia parte din-

La uzina de preparate a Centrului de Hematologie

tr-un milimetru). O dimensiune roșii din singe — sint 4 500 000—5 000 000 într-un milimetru cub de singe — puse cap la cap ar da un lanț lung de 175 000 km, cu care s-ar putea înconjura de patru ori globul pămîntesc.

Dar iată și globulele albe... Sint diferite colorate după „familia” din care fac parte. Au dimensiuni mai mari ca globulele roșii (diametrul între 7 și 20 microni). Numărul lor este de 5 000—8 000 de globule albe pe milimetru cub de singe.

GREFE DE MĂDUVĂ OSOASĂ

Singele — acest microcosmos din interiorul corpului nostru — constituie obiectul de studiu al Centrului de hematologie din București condus de prof. dr. C. T. Nicolau. Principalul producător de singe — măduva osoasă — reprezintă, de asemenea, un domeniu de investigații a cercetătorilor români. Printre altele, la acest centru a fost pusă la punct o metodă de transplantare a măduvei osoase, folosită pentru tratamentul unor boli grave.

Măduva osoasă, conservată prin înghețare la minus 80 de grade C, a fost bine suportată de bolnavii de cancer sau leucemie, iradiată cu raze X. „Materia primă” provine de la donatori. Extragerea măduvei nu prezintă nici un fel de risc, nici un fel de urmări neplăcute. Mai mult, donarea poate fi repetată de același donator de două-trei ori la interval de 3—5 luni, fără nici un fel de efecte nefavorabile pentru donator. În schimb, această măduvă osoasă poate salva viața unor bolnavi care altfel ar fi condamnați la o moarte sigură.

Ne-au fost prezentate câteva asemenea cazuri. Un bolnav de anemie gravă, în cazul căreia tratamentele „clasice” deveniseră neputincioase, a fost salvat de la moarte prin greafă de măduvă donată de doi fii ai săi. Un alt caz: o bolnavă avea sîngerări continue și foarte primejdioase, care nu puteau fi oprite. Și în acest caz greafa de măduvă osoasă s-a dovedit salvatoare.

„SÎNGE SINTETIC”

Alte studii se ocupă cu realizarea celor mai bune preparate de singe necesare în diverse tratamente medicale. În afara singelui conservat, folosit în transfuzii, au fost elaborate și o serie de „specialități” mai puțin obișnuite.

Astfel, singele sub formă de... pudră, cicatrizează, în câteva săptămîni, plăgile care nu dăunează vreme nu se vindecă cu lunile și cu anii. Pulberea de globule roșii este un aliat indispensabil al chirurgului în anumite răni care nu se închid.

Hidrolizatul de proteine, obținut din serul sanguin, înlocuiește cu succes o... friptură în singe. Acest aliment original este foarte necesar după anumite operații de esofag și stomac în care hrănirea pe cale normală nu e posibilă imediat după intervenția chirurgicală. Ca să prindă puteri, bolnavul ar trebui să mînce carne și ouă, care sint înlocuite cu acest preparat lichid, cu o mare putere de nutriție.

Pentru combaterea hemoragiilor grave sint folosite alte două preparate obținute din singe: bureții de fibrină și trombina. În operațiile pe creier, hemoragiile sint imediat și radical zăgăzuite cu ajutorul unei pelicle de fibrină (componentă normală a singelui) care acoperă creierul întocmai ca o țesătură fină.

Alături de preparatele sanguine — din care am prezentat doar câteva — la Centrul de hematologie se produce și un singe sintetic. Este vorba de o substanță chimică, soldextrinul, care poate înlocui cu succes singele în cazurile de moarte clinică a accidentaților gravi.

Elaborînd metode noi de tratament, sporînd neontenit arsenalul de luptă împotriva bolilor, Centrul de hematologie din Capitală își aduce pe deplin contribuția în apărarea sănătății oamenilor, pentru viață. Reflectorul cunoașterii științifice luminează pe un front tot mai larg microcosmosul, înfinit în dimensiunile și varietatea fenomenelor sale.

Dr. E. ROȘIANU

Valuri, marea, curenți

În lucrarea „Valuri, marea, curenți” apărută în Editura științifică, 1966, autorul Cristache Stan se ocupă de o latură mai puțin studiată a planetei noastre. Este vorba de masele de apă oceanice și marine, mai precis de unele fenomene care se produc pe aceste porțiuni de înveliș lichid al globului pămîntesc. În speță, autorul se oprește asupra celor trei forme de mișcare a apei, mărilor și oceanelor — valuri, marea, curenți.

Pentru a putea înțelege continua mișcare a apei, mărilor și oceanelor într-o direcție sau alta autorul pornește de la explicarea interdependenței dintre marile circuite din straturile inferioare ale atmosferei și circulația apelor de la suprafața mărilor și oceanelor.

Cum se nasc valurile, marea și curenții, influența curenților marini și oceanici asupra climei globului terestru, în ce măsură se vor putea stăpîni și valorifica uriașele surse de energie immagazinate în apele mărilor și oceanelor, sint câteva din întrebările la care răspunde autorul lucrării.

CE SĂ CITIM Etnografia: știința culturii populare

Un prilej de a familiariza cititorii, măcar în parte, cu prețioasele mărturii despre ingeniozitatea, originalitatea spiritului creator al poporului nostru îl oferă autorul Romulus Vulcănescu prin lucrarea „Etnografia: știința culturii populare” apărută în Editura științifică. Deși domeniul acestei științe — etnografia — este extrem de bogat și variat, autorul reușește să creioneze aspectele generale ale ei.

Uneleze și tehnologia populare, ocupațiile, meșteșugurile, așezările, obiceiurile și datinile, iată o problematică plină de interes pentru mase foarte largi de cititori, iubitori și creatori ai artei populare.

Completată de ilustrații atractive, lucrarea oferă o lectură interesantă și instructivă.

CE SĂ CITIM Traian Vuia

În 1966 s-au împlinit 60 de ani de la înfăptuirea primului zbor mecanic din lume. Important este faptul că acest drum în cucerirea oceanului aerian a fost deschis de un român din finutul Banatului — Traian Vuia. Broșura intitulată „Traian Vuia” apărută cu prilejul acestei aniversări cuprinde date biografice și date referitoare la munca de creație a acestui om de geniu. Cuprinsul broșurii prezintă interes și atracție deosebită, autorul, inginer George Lipovan, bazîndu-se, în scrierea ei, pe documente încredințate lui chiar de Traian Vuia sau de amicii acestuia.

Un capitol din broșură, intitulat „Luptător pentru pace și dreptate”, pune cititorul în legătură cu un aspect aproape necunoscut al muncii lui Traian Vuia — activitatea social-politică — preocupare specifică omului cu aspirații nobile omenești.

URS Eparubeta

FABRICA DE APARATURA
DE LABORATOR TER-
MOMETRE ȘI DENSIMETRE
BUCUREȘTI STR Papazoglu 34

raionul Tudor Vladimirescu, telefon 21 47 20.

execută în baza comenzilor ferme termometre tehnice diferite, termometre de laborator, de birou, de cameră, de fereastră, de baie, densimetre și un bogat sortiment de aparatură de laborator din sticlă

Uzina Victoria

Comuna Florești
Raión Cimpina
Reg. Ploiești

produce
ANVELOPE

pentru: autoturisme, microbuze, autocamioane, autobuze, tractoare, mașini agricole, motocicletă, seutere și biciclete precum și camere.

Reumatici și suferinzi de dureri articulare, aplicați pe locul dureros „Compresa termogenă” care alină durerile de mijloc, sciatică și lumbago, prin acțiunea revulsivă și căldura profundă pe care le pravoacă. Respectați modul de întrebuințare. Un pachet costă 5,40 lei. De vânzare la farmacii, drogherii și puncte farmaceutice din țară.

I PROFIL „MĂGURA CODLEI” produce și livrează pe bază de contract unităților socialiste un bogat sortiment de mobilier de calitate superioară printre care :

- Cameră dormitor „Molda“
- Sufragerie PAL Complex
- Canapele :
  - Comoda
  - Extensa
  - Cazino
- Fotolii pat :
  - Bucegi
  - M.C. 2
- Fotolii simple tip Nehoiu

Fabrica DE STOFE DE MOBILĂ

Artă textilă
TIMIȘOARA

Calea Șagului nr. 17, telefon 18270 produce : un bogat sortiment de stoffe de mobilă decorative și suvelci

INTREPR.

URS
Unelte Scule

BRAȘOV
STR. HARMANULUI NR 58 TEL 136 30

livrează fără repartiție din stoc disponibil de materiale pe bază de comandă fermă :

- diverse oțeluri
- laminate feroase
- materiale electrice
- fitingărie
- piese de schimb
- rulmenți
- curele trapezoidale
- diferite nituri

Informații suplimentare se pot obține direct de la Serviciul aprovizionare, telefon 14558, zilnic de la orele 7-15 unde se pot consulta și listele de materiale.

FIGURI

„Lăsați că fac eu!”

Poate că n-ați avut încă prilejul să-l cunoașteți pe Pavel. Sau, mai precis, pe „nea Păvăluș”, că așa-i place lui să i se spună. Nu de alta, dar să fie oamenii mai „aproșiți”, mai „INTIMI”, cum zice el. Și-are dreptate! Una e Pavel și alta e „nea Păvăluș”.

E știut că lui nea Păvăluș nici nu trebuie să-i ceri prea multe, că el se oferă singur să le facă pe toate. E cumva nevoie de întocmit o situație la sectorul zootehnic? Il și auzi pe nea Păvăluș: „Lăsați, tovarășe președinte, c-o fac eu!”. Trebuie să plece cineva la centrul raional? Nea Păvăluș e la datorie: „Plec eu, tovarășe președinte!”. Nu sint oameni pentru brigada artistică? Din nou nea Păvăluș se oferă: „Joc eu tovarășe președinte!”. Să știe lumea că n-a stat nepăsător, că a fost gata să sară înaintea altora, că n-a așteptat să i se spună: „Fă cutare sau cutare lucru!”

El e sigur că președintele o să spună: „Lasă, nea Păvălușule, că n-o să le faci matală pe toate!”. Dar de oferit tot se oferă. Că nu strică. La urma urmei, ce mare lucru să spui: „Lăsați că fac eu!”? Mai ales când știi că tot n-o să faci!

Dar obiceiul tot obicei. N-a scăpat de el.

Mai deunăzi a fost meci de fotbal și echipa cooperativei n-avea portar. „Lăsați că apăr eu!” — s-a oferit nea Păvăluș. Și-au pierdut meciul cu 13 la zero!

Tot așa și cu joia tineretului. S-a îmbolnăvit acordeonistul din orchestră și nea Păvăluș iar s-a oferit: „Lăsați c-o să cînt eu!” Și-au dansat oamenii toată noaptea... după radio!

Acum cîteva zile l-am cunoscut și eu pe nea Păvăluș. La plecarea i-am spus: „Despre dumneata ar fi interesant să se scrie la gazetă!”. Bineînțeles că nea Păvăluș mi-a și propus: „Lăsați că scriu eu!”

Așa că m-am grăbit să i-o iau înainte!

ION MUSTAȚA

— Nu trebuie să-ți fie frică... Ai văzut cît de ușor am ocolit bradul!
(Din L'HUMANITE DIMANCHE)

— Măi nene, dacă tot te-ai apucat să împrăștii gunoii, barem ia-o peste cîmp...
Desen de T. PALL

felurite...

ghici

Zamfira Andronic din comuna Calvini-Cislău pretinde că știe să ghicească. S-au găsit și naive care să o creadă. Elena Ciocănescu și Steliana Birlează i-au dat obiecte și bani ca să asculte niște cuvinte fără nici o noimă și care s-au dovedit a fi „apă de ploaie”. Dacă Zamfira Andronic e atît de meșteră la ghicit, cum de nu și-a dat seama care îi este viitorul? Și-l vede abia acum, fiind condamnată pentru înșelăciune.

ca să nu piardă trenul

Intri la bufetul din gara Albești-Ploiești și ceri o gustare. Repede, că vine trenul! Gestionara Aurelia Stan era numai cu ochii pe geam. Să nu vină trenul și să rămînă cetățeanul nemîncat. Privea pe geam, nu la cîntar. Dădea și lipă la gramaj ca să nu stea omul prea mult la masă și să piardă trenul. Deh, e grijulie!

răsplata

Moașa pensionară Ana Dambean din comuna Dorolț — Satu-Mare i-a făcut Iulianei Katocz o injecție ca să-i provoace intreruperea sarcinii. De la pacientă, care a trebuit să fie transportată la spital, a primit 100 de lei, tribunalul i-a dat mai mult: un an și șase luni închisoare corecțională.

Metoda țîntarului

Se mirau cam mulți pe-o baltă
De-un țîntar ce-o duce bine,
Că mereu în tîmbe saltă
Mulțumit și plin de sine.
Unii chiar și-o versiune
Despre el zeloși lansară,
Că nu-i rău precum se spune
De mai biziie spre seară.

Dar metoda-i foarte veche,
A țîntarului, firește —
El îi cîntă la ureche
Și pe urmă... te ciupește.

MIHAIL COSMA

MIȘELUL

Lupul, împușcat la un picior,
Nu se supără pe vînător,
Dar cînd azi-noapte-ntimplător
L-a atins la rană mielul,
Urlă inspăimîntător
Și îl devoră mișelul.

G. DRĂGĂNESCU

Perele

O pară grăia cu ură:
— Leneșul stă sub copac
Așteptînd să-i pic în gură!...
Ei, cu asta nu mă-mpac.

— Ba eu, dacă s-ar putea,
Spuse alta, aș cădea.
Nu-s așa de dușmănoasă,
(După cum se vede treaba,
Era para viermănoasă
Și stătea în pom degeaba!...)

Morala o ghiciți, nu-i greu:
Deșeu! trage la... deșeu!

D. MAZILU

Zîmbiți, vă rog, dacă puteți!

În acest an turistic internațional, șoseaua București — Ploiești va fi intens solicitată. Cu scopul de a oferi vizitatorilor un element inedit de construcție a gardurilor, sfatul popular al comunei Otopeni a plantat chiar lângă șosea un gard de mărăcini. Semnalăm totuși o lipsă: sfatul popular a uitat să pună o placă cu inscripția: „Monument al naturii”.

ecourile satirei

În numărul din 16 februarie 1967, a apărut, în revista noastră, foiletonul „Televizoare și... lămpi de gaz”, care semnală proasta funcționare a rețelei electrice din comuna Florești-Titu.

Președintele sfatului popular comunal ne răspunde: „În prezent, s-au făcut unele îmbunătățiri de rețea pe anumite porțiuni. S-a luat legătura atît cu I.R.E.B. Buftina cît și cu Titu, care ne-au comunicat că se va schimba transformatorul actual cu unul mai mare, iar în trimestrul II se va mai instala un post de transformare”.

Să sperăm că se vor ține de cuvînt și în sfîrșit se va face lumină.

O notă, apărută în numărul din 12 ianuarie 1967, critica lipsurile existente în difuzarea cărții la cooperativa de consum a comunei Slobozia Moara. Primit de la președintele sfatului popular comunal: „În urma analizei făcute s-a constatat că cele arătate în revista „Albina” au fost juste, fapt pentru care s-au luat următoarele măsuri: gestionarii în cauză au fost sancționați cu mustrare scrisă iar pe viitor aprovizionarea se va face în raport cu cerințele populației”.

În atenția cititorilor!

Începînd cu numărul din 27 aprilie — UN NOU CONCURS CU PREMII ÎN OBIECTE.

Amănunte în numărul viitor.